

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0761
Dok.: LOJ41537

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 264 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. december 2008.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 264 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren kommentere henvendelsen vedrørende forældreansvarsloven, jf. REU alm. del – bilag 179?”

Svar:

I den henvendelse, der refereres til i spørgsmålet, knyttes en række kommentarer til forældreansvarsloven med udgangspunkt i en konkret sag om fastsættelse af samvær. Henvendelsen indeholder i den forbindelse bl.a. en beskrivelse af, hvilken betydning en forælders angiveligt manglende forældreevne kan have for et barn.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere, men kan mere generelt oplyse, at statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 4 skal sikre, at afgørelser efter loven, herunder afgørelser om samvær, træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Det er udgangspunktet for statsforvaltningernes sagsbehandling, at forældrene gennem juridisk og børnesagkyndig rådgivning skal søge at nå til en fælles forståelse for deres barns behov og derigennem blive i stand til at indgå en aftale om barnets samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos.

Kan forældrene ikke nå til enighed om samværet, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse om samværets omfang og udøvelse samt fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Statsforvaltningen vil i den forbindelse også kunne afslå at fastsætte samvær eller ophæve et allerede fastsat (eller aftalt) samvær, hvis samværet ikke er til barnets bedste.

Begge forældre har et ansvar for, at barnet har samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos. For at understrege dette er det udgangspunktet, at forældrene begge deltager i – og afholder udgifterne til – transporten af barnet i forbindelse med samværet. Forældrene vil i øvrigt kunne søge kommunen om at få dækket udgifter til transport efter § 83, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Statsforvaltningens afgørelse om samvær og sagsbehandlingen i forbindelse med afgørelsen kan påklages til Familiestyrelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at en aftale mellem forældrene om samvær ikke kan på-

klages, men at det er muligt at klage over statsforvaltningens sagsbehandling i forbindelse med aftalens indgåelse. Familiestyrelsen vil i øvrigt under statsforvaltningens behandling af sagen kunne tage stilling til, om statsforvaltningen udviser passivitet, dvs. ikke fremmer sagen med den efter omstændighederne fornødne hurtighed.